

WEEKBLAD
PEP
Nr. 31
3 aug. 1968
35 ct. per week; losse nrs. 45 ct.
België 7 fr.
DE OLYMPISCHE VLAM
EEN NIEUW AVONTUUR VAN DE ARGONAUTJES



VULKANEN

Volgens de Winkler Prins Encyclopedie zijn vulkanen „verhevenheden, die door extrusie van magma, hetzij uitvloeien van lava of uitschieten van as en bommen gevormd zijn". Ongetwijfeld een wetenschappelijk volkomen verantwoorde definitie, maar we willen het graag wat simpeler stellen: vulkanen zijn plaatsen die het leven kunnen bedreigen, die op de meest onverwachte momenten hun tol eisen van de mensen die op de flanken of in de omgeving ervan wonen. Hoe een vulkaan tot uitbarsting komt en wat de vulkanologie doet om de bevolking in de bedreigde gebieden te waarschuwen vertelt je de PEP-plaat van deze week. Zie de pagina's 16 en 17.

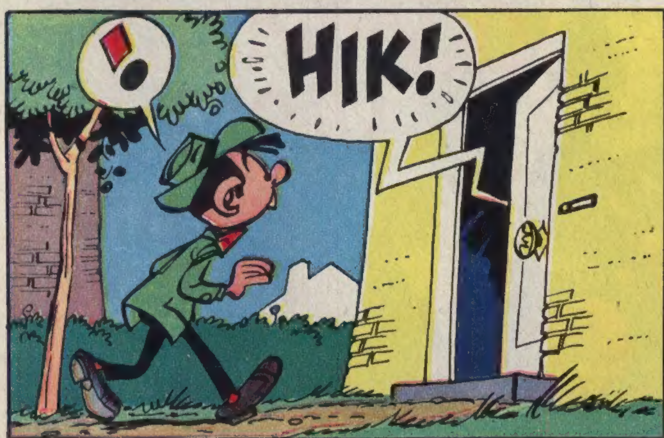








de avonturen van TON en











PEP Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam. Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021



DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN





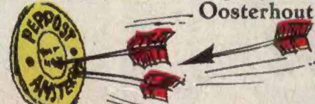
Kinderen die van PEP houden, lezen hem. Kinderen die PEP lelijk vinden, lezen hem niet. Maar kinderen die van PEP houden, moeten niet overdrijven, bijv.: „O, ik ben verliefd op PEP! Wat een schat van een blad!" Kinderen die dit zeggen, zijn kwijlen. Maar kinderen die PEP lelijk vinden, moeten ook niet overdrijven, bijv.: „Ik haat PEP! PEP is een rotblad!" Kinderen die dit zeggen, zijn stinkend jaloers. PEP is doodgewoon goed.

J. G. van Konijnenburg, Schiedam



Ik zou graag hebben dat er in PEP iets over schaken komt te staan, bijvoorbeeld een wedstrijd tussen grootmeesters, of een schaakraadsel. Ik weet dat er al vaker om schaken is gevraagd, maar er heeft nog steeds niets in gestaan. Ik wil graag dat er naar mij geluisterd wordt. En willen degenen die schriftelijk met mij willen schaken, zich opgeven bij mij.

F. Verheijden, Koningsdijk 10, Oosterhout



PEPpost moet erin blijven, want daarin zit bijna iedereen op iedereen te kijven en dat is wel grappig.

M. Andriessen, Baarn



Naar aanleiding van dat stukje in PEP 19 voelden we ons genoodzaakt de redactie te schrijven. We bedoelen dat briefje van dat meisje dat zo straalverliefd is op Mike van de Monkees. Nu, ik kan u vertellen dat we ons het eerste kwartier hebben rotgelachen. Maar toen realiseerden we ons dat het de grootste onzin is die daar geschreven staat en toen moesten we ons paars en groen ergeren. Wij kunnen er met ons nuchtere verstand niet bij dat een kind van 15 zo hopeloos verliefd kan worden op een persoon zoveel ouder en bovendien vader. Bij zulke mensen is een steekje los. Wij begrijpen niet dat u zulke brieven durft plaatsen.

K. Hartman, K. Joh. Post en L. Verbaan, Urk



VOOR JONG EN OUD

DEZE WEEK

TINEKE

door DINO ATTANASIO









van PEP, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren op geven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan PEP, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

luitenant

BLUEBERRY



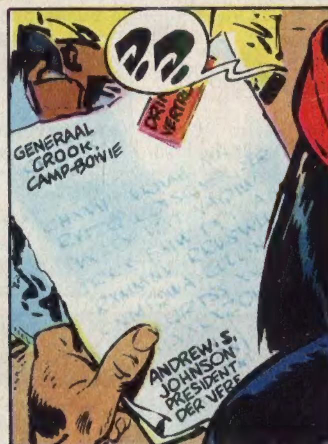
OP WEG N

Graig, het telegram van de president bij zich, dat beslist





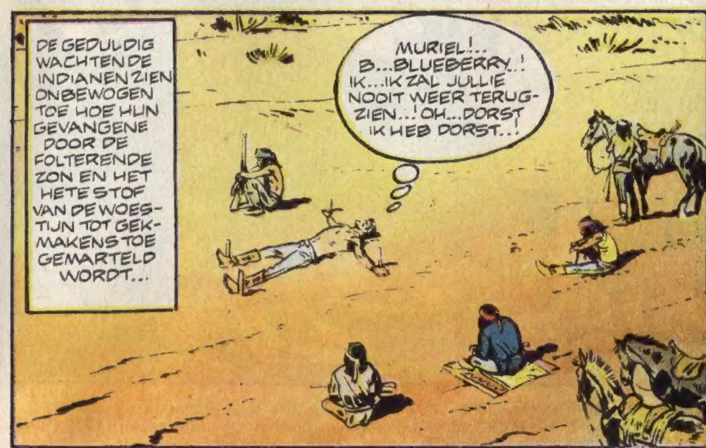














NAAR COCHISE

TEKST: CHARLIER

TEKENINGEN: GIRAUD



over de oorlog tussen Rood en Blank, wordt overvallen door de krijgers van Eenzame Adelaar....











© 1968 Ed. Dargaud











WORDT VERVOLGD

DE ARGONAUTJES EN DE

OLYMPISCHE VLAM

TEKST: BANDA TEK: MATENA







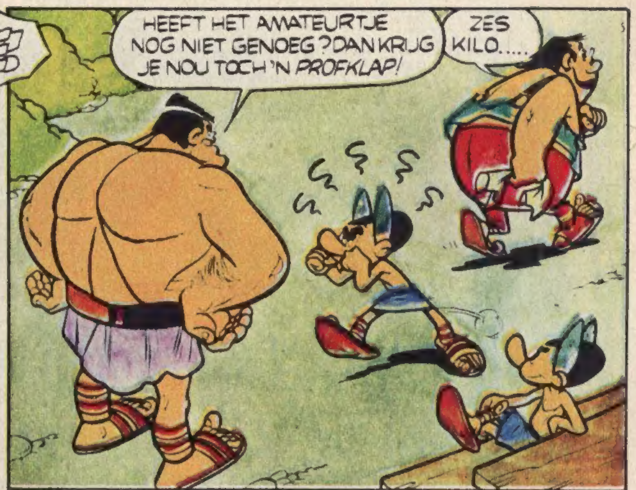




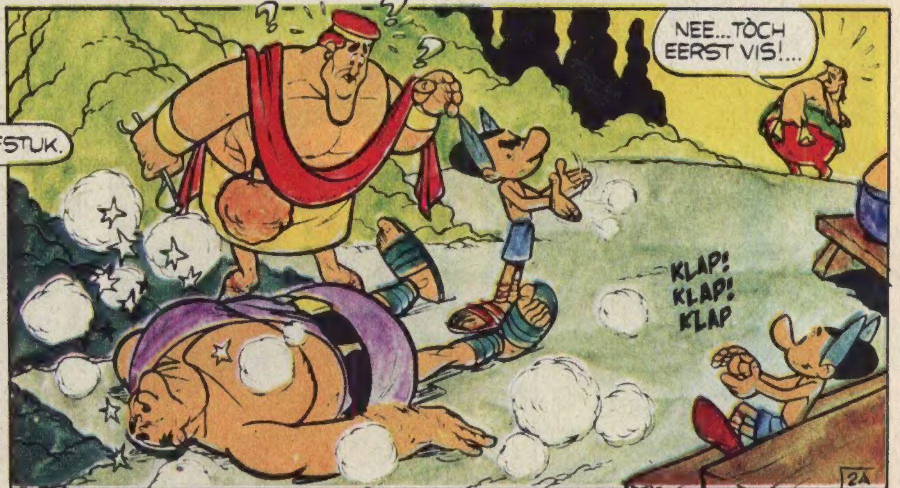



NU KRIJG JE TE DOEN MET FOLPROFFOS, DE TOEKOMSTIGE KAMPIOEN!
DUS TOCH EERST BIEFSTUK!
TOK!


ZAL IK 'M EVEN!
NEE!


HEEFT HET AMATEURTJE NOG NIET GENOEG? DAN KRIJG JE NOU TOCH 'N PROFKLAP!
ZES KILO.....


BAF!
...BIEFSTUK.

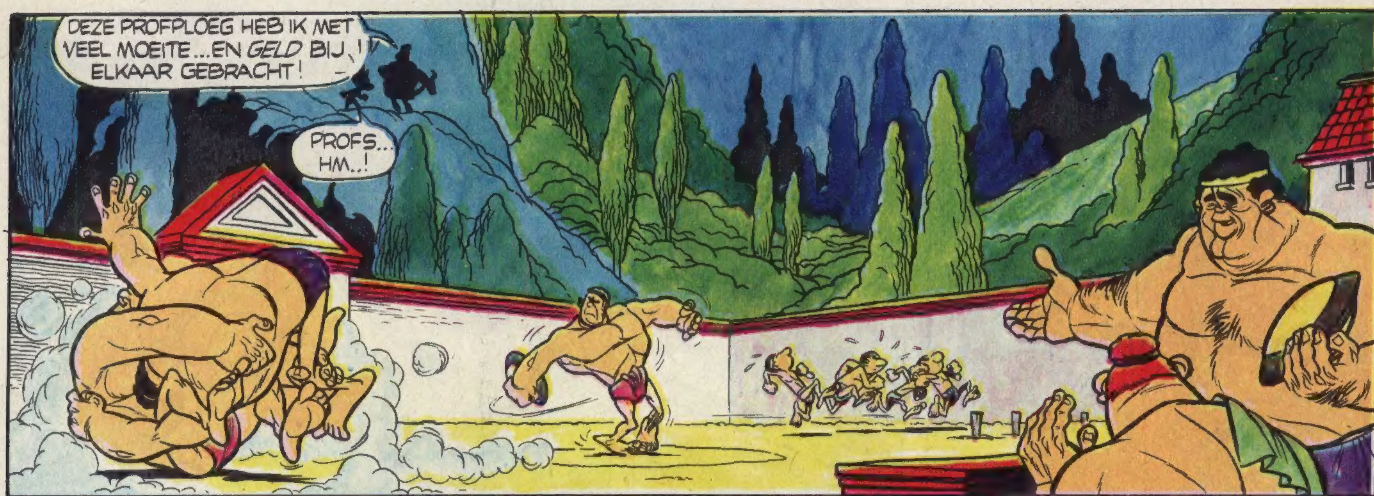

NEE...TOCH EERST VIS!...
KLAP! KLAP! KLAP
2A


MAG IK JE EVEN SPREKEN ONDER VIER OGEN?


TWEE VISJES! VLUG! HET IS VOOR EEN KLANT DIE IK LEVER NIET LAAT WACHTEN!
NOU? WAT HEB JE TE VERTELLEN?


IK BEN DIONYSIUS, DE TRAINER VAN DE VERMAARDE STAD CENTOS!


KIJK!
2B


DEZE PROFPLOEG HEB IK MET VEEL MOEITE ... EN GELD BIJ ELKAAR GEBRACHT!
PROFS... HM..!

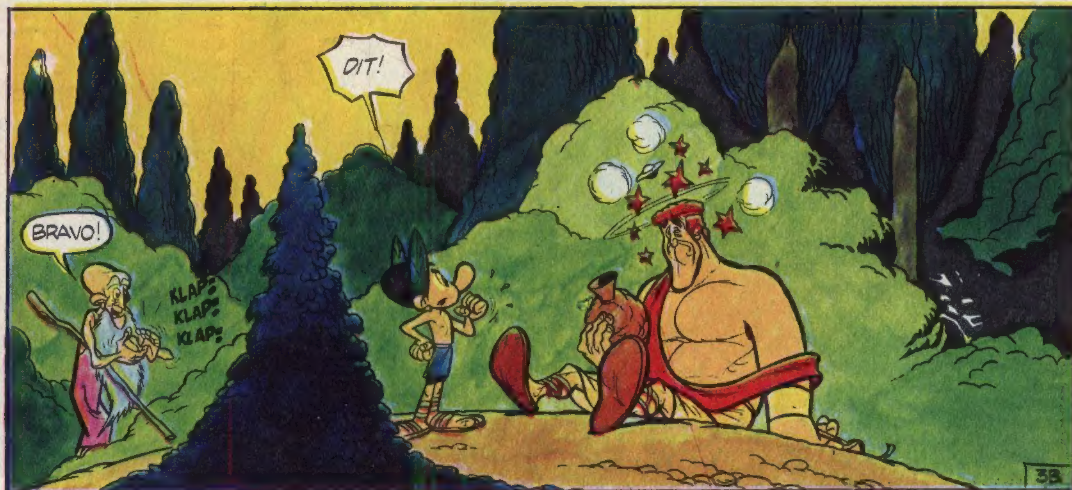
HET ZIJN DE BESTE EN DUURSTE ATLETEN DIE ER TE KOOP ZIJN - CENTOS MOET MET ZE WINNEN IN ALLE SPORTEN!
OH JA?

MAAR NU IK JOU TEGEN FOLPROFFOS BEZIG ZAG, BEN IK NIET MEER ZO ZEKER VAN'T BOKSKAMPIOENSCHAP!
DAT BEGRIJP IK!
3A

HET ZOU ME HEEL WAT WAARD ZIJN ALS WE TOCH WONNEN!...
DAT BEGRIJP IK NIET!

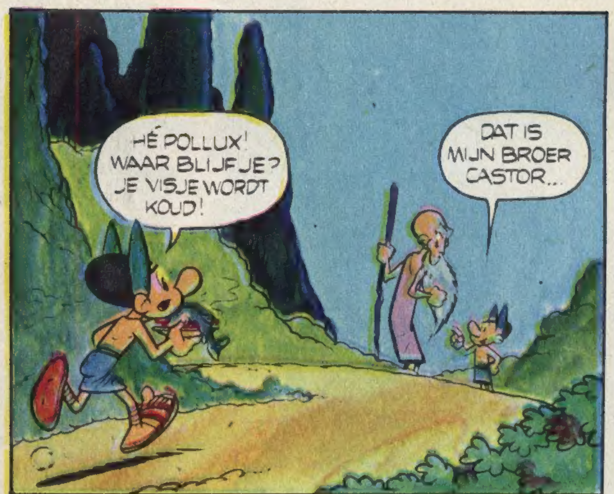
KOM KOM, ZO'N ZAK GOUD IS TOCH MEER WAARD DAN EEN ONNOZELE OLIJFTAK, NIET-WAAR?

EEN DAT IS NOG PAS 'N VOORSCHOT OP WAT JE KRIJGT ALS JE FOLPROF-FOS LAAT WINNEN!... NOU, WAT IS JE ANTWOORD? NOU?

BAF!

DIT!
BRAVO!
KLAP! KLAP! KLAP!
3B















WORDT VERVOLGD.



Hij mist de gave techniek van Henk Groot en de briljante bevliegingen van Piet Keizer. Muller is een groter zwoeger, Cruyff beschikt over puurder talent. Toch is hij de waardevolste aanwinst voor de kampioensploeg van Rinus Michels: de Zweed Inge Danielsson, een

AFMAKER VOOR AJAX

Natuurlijk barst Ajax van 't voetbaltalent: een team dat driemaal achtereenvolgend de landstitel verovert, bestaat niet uit middelmatige spelers. Een team bovendien dat kampioen wordt met 96 goals voor en slechts 19 tegen in 34 wedstrijden heeft zowel een magistrale voorhoede als een nauwelijks te passeren achterhoede. Namen als Bals, Vasovic en Pronk, en Keizer, Cruyff en Swart staan garant voor knap verdedigen en produktief aanvalsspel. Maar toch: er ontbrak wat aan die formidabele ploeg van Michels. Ondanks de indrukwekkende prestaties (denk even aan 't Liverpool-epos!), ondanks drie kampioenschappen-op-rij. Wie kaas van voetbal heeft gegeten, weet wat we bedoelen: maar al te vaak werden de onnavolgbare acties van Keizer en Cruyff en de gretige voorzetten van Sjakie Swart afgerond met 'n slap schot op goal of 'n kanonskogel buiten paal en over lat. Het trotse doelsaldo van onze kampioenen zou er nòg indrukwekkender hebben uitgezien als er 'n man aan de spits had gestaan die het magnifieke aanvalspatroon van de Ajacieden met een zowel hard als zuiver schot kon bekronen. Nu was voornoemd mankement natuurlijk niet alleen supporters en verder publiek opgevallen, ook ,,maestro" Michels wist dat zijn team een killer, een afmaker tekortkwam. De conclusie lag voor de hand: Ajax beschikte over voldoende contanten om de ontbrekende schakel in de doelpuntenmachine te kopen. Het oog van de desbetreffende bonzen viel op een uitmuntende Zweedse voetballer die in eigen land in recordtempo naar de top was doorgestoten en middels successen van het Zweedse nationale team ook de buitenlandse kenners had verrukt: Karl Inge Gustav Danielsson (26), topscorer en trekpleister van Hälsingborg I.F. Na diverse door de kranten uitvoerig beschreven strubbelingen ondertekende Inge op 20 december 1967 het contract dat hem verplicht tot juli 1970 zijn beste voetbalbeentje ten behoeve van Ajax voor te zetten. Hóé goed Danielssons voetbalbeentje is, hebben de enthousiaste supporters en verontruste tegenstanders inmiddels gemerkt: in de 7 wedstrijden waaraan Inge deelnam, scoorde hij niet minder dan 9 goals! Waarmee de verwachting gerechtvaardigd is dat die andere Zweedse goalgetter, Ove Kindvall van Feijenoord, een landgenoot-concurrent op de topscorerslijst gaat ontmoeten. Een en ander was voor PEP aanleiding te gaan praten met de man die 'n vedette van de eerste orde in onze stadions belooft te worden. Brandpunt van ons gesprek was Inges verhouding tot de overige Ajacieden en zijn mening over z'n verblijf in Holland. Het woord is aan de man die voor veel geld werd aangetrokken om Ajax nu naar zijn vierde kampioenschap in successie te schieten.

,,Ik heb met Kindvall en Bild gesproken over Ajax en 't Nederlandse voetbal. Vooral Harry Bild was enthousiast, hij heeft m'n laatste twijfels weggenomen: ik wilde naar Holland, om daar geld te verdienen in de voetballerij. Hoe 't verder gegaan is, weet je natuurlijk; meteen in m'n eerste wedstrijd scoorde ik met 'n kopbal en dat heeft voor 't publiek de doorslag gegeven. Gelukkig maar, want nu ik terugkijk naar de afgelopen competitie, moet ik toegeven dat ik niet zo best speelde als in Zweden. Dat komt omdat ik lange tijd op nonactief heb gestaan en omdat het Nederlandse voetbal harder en sneller is dan in Zweden. Maar ik heb keihard getraind en ik denk dat ik deze competitie weer als vanouds ga draaien. In het begin ging het allemaal nog een beetje stug, de spelers kenden me niet en ik wist evenmin wat ik aan hen had. Dat wás op 't veld ook te merken, we begrepen elkaar soms niet. Ik ben nu eenmaal niet zo'n dribbelaar als Johan Cruyff, ik houd ervan de bal snel af te spelen en in 'n korte combinatie weer terug te krijgen. Het enige waarvoor ik in 't veld sta, is goals maken, en daarvoor speel ik me volkomen leeg, ik hol op iedere bal en probeer ieder kansje te benutten, hoe onmogelijk het er ook uitziet..." Waarmee de voetballer Danielsson getekend is: een uitgesproken spitsspeler voor wie geen inspanning te gek is als het erom gaat zijn faam van goalgetter te handhaven. En de mens Danielsson? We hebben hem leren kennen en waarderen: geen sportjongen die niet verder denkt dan de wedstrijd van aanstaande zondag, geen dommekracht die voetbal alleen-zaligmakend acht, maar 'n volwassen, ontwikkelde man die we het best kunnen omschrijven als 'n intelligente atleet met zin voor avontuur.

Je móét intelligent zijn om sales-manager te worden van een groot bedrijf (dat was Inge in Zweden), je bènt 'n atleet als je zo voetbalt, je hèbt zin voor avontuur als je je vaderland vaarwel zegt om in den vreemde een nieuw bestaan te gaan opbouwen. Inge zelf daarover: ,,Natuurlijk laat ik veel achter. M'n baan, m'n bungalow, familie en kennissen vooral, alles wat ik in Zweden heb bereikt. Maar ik meende de grote stap te kunnen wagen omdat ik goed genoeg voetbal om het geld te verdienen dat ik nodig heb. Voor m'n dochtertje, voor Lena, m'n vrouw. Vooral in het begin was het weleens moeilijk, de taal en zo, we kenden geen mens, we voelden ons vreemden. Maar nu gaat dat beter. Ulrika (2 jaar) speelt met kinderen uit de flat, Lena leert de buurt kennen bij 't winkelen en ikzelf krijg veel steun van m'n ploegmakkers. We gaan ons steeds beter thuisvoelen hier, we leren Hollands, over 'n poosje, als we de taal verstaan en spreken en onze kennissen hebben, dan pas kunnen Lena en ik ons Nederlands avontuur als geslaagd beschouwen."

Ajax mag zich gelukkig prijzen deze sympathieke Zweed in zijn gelederen te hebben. Hij is in staat het Michelsteam naar zijn vierde titel in successie te schieten. Succes Inge, we hopen dat je snel je draai zult vinden, op het veld en in het dagelijkse leven.

Inge Danielsson (rechts) op de plaats die hem 't beste ligt: bij de goal der tegenpartij.



Foto's Guus de Jong. Tekst Karel Kersten.

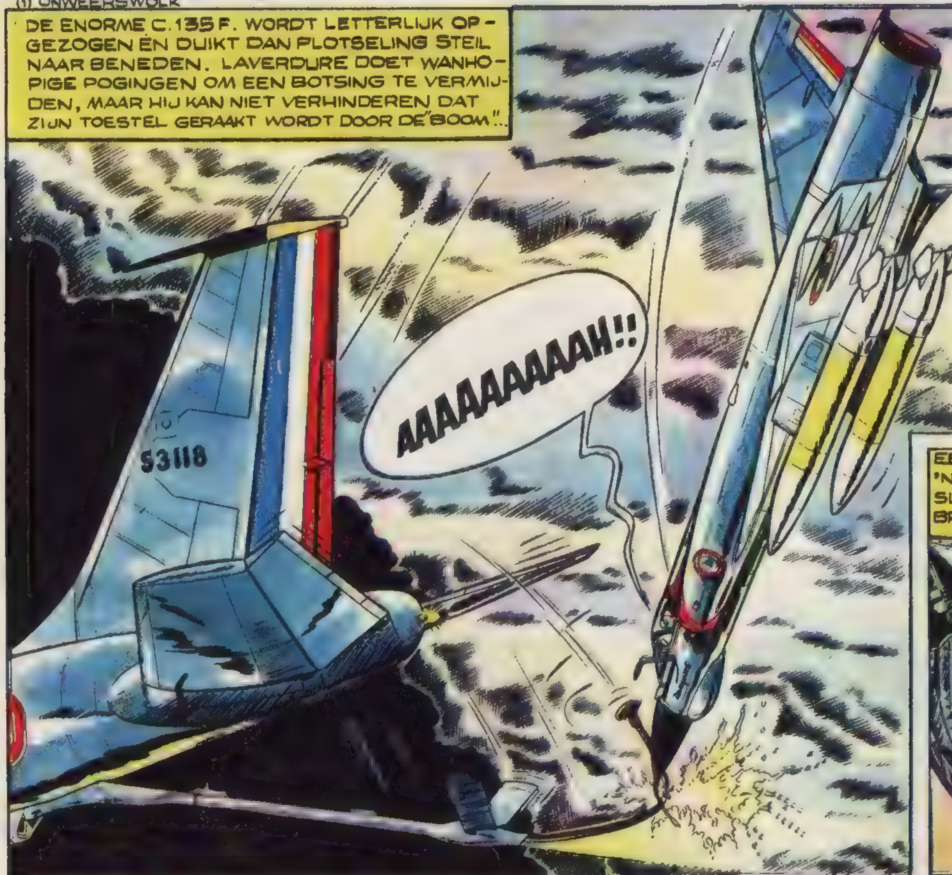


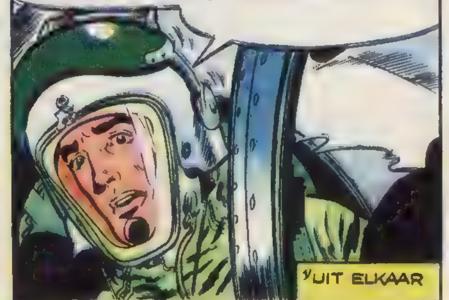
MICK TANGY

Het eskadrille Mirages III E van luitenant Mick Tangy oefent boven de basis Longvic met de C. 135 F in het tanken in volle vlucht. Ernest is aan de beurt...

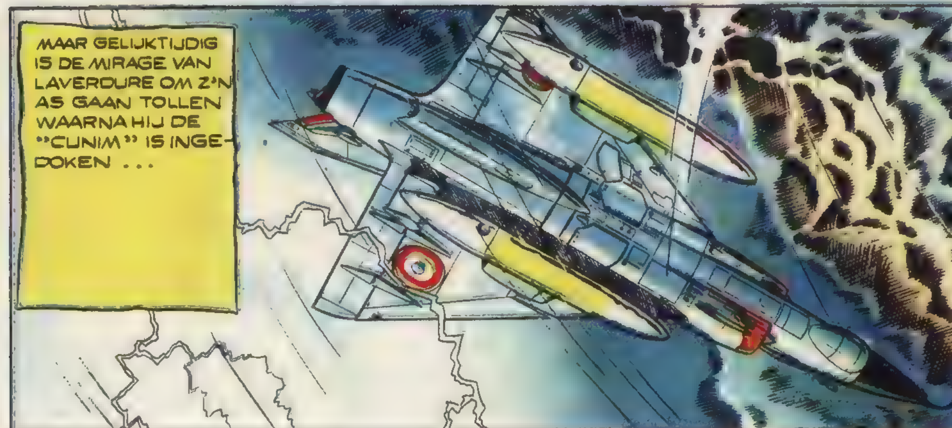


(1) ONWEERSWOLK











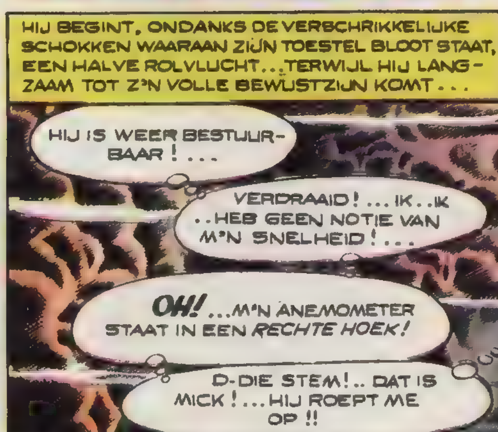
GEVAAR OP GROENLAND

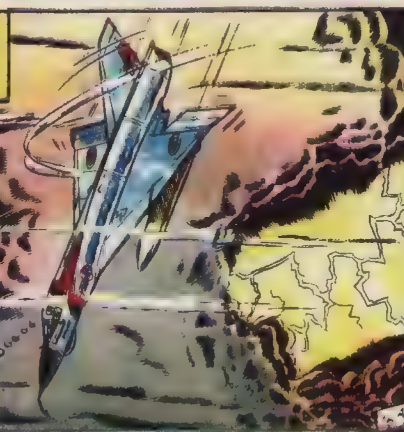
DOOR UDERZO EN J.M. CHARLIER

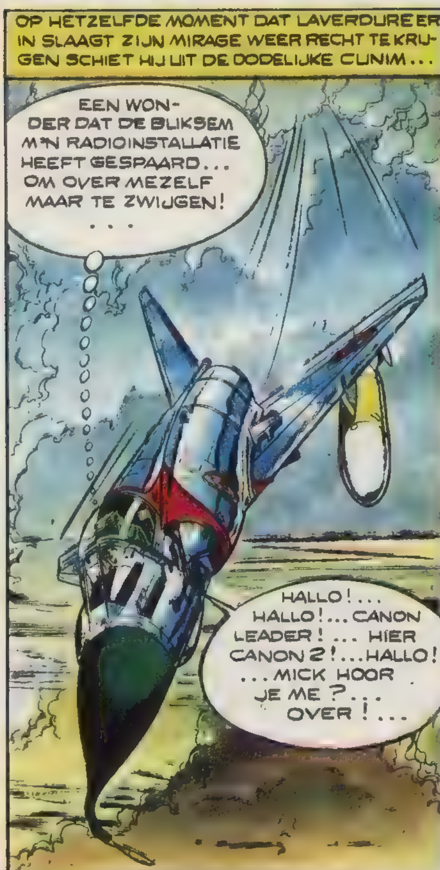




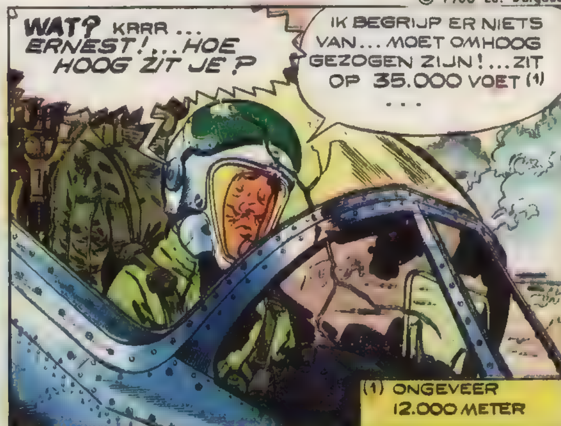


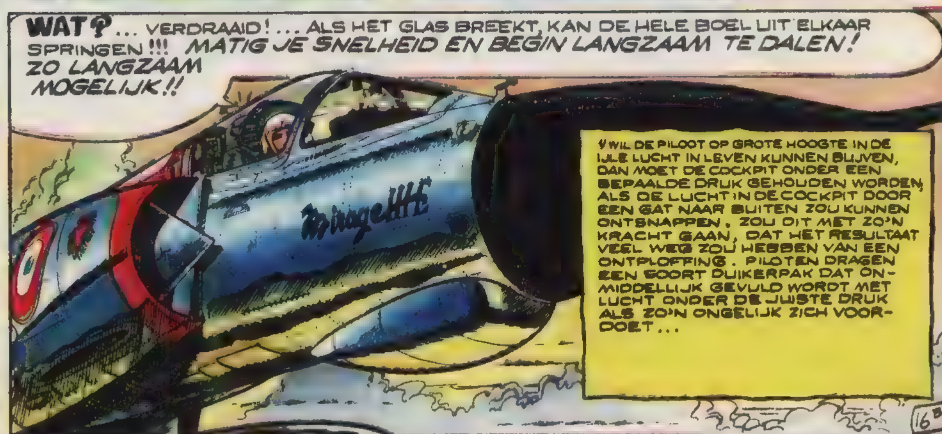












WORDT VERVOLGD.

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: J.C. MÉZI

Xombul is met zijn monsterlijke lijfwacht op weg naar de tijd-ruimtemachine om daarmee naar de 28ste eeuw te reizen. Ravian heeft zich echter bevrijd!

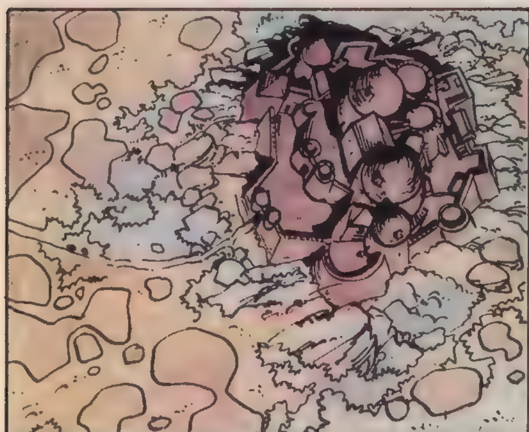


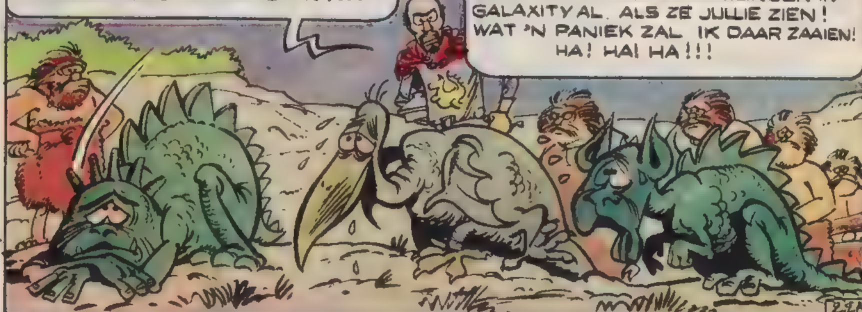
RAVIAN en de



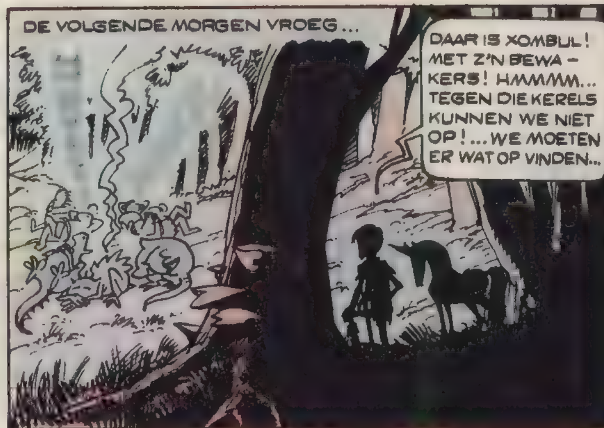


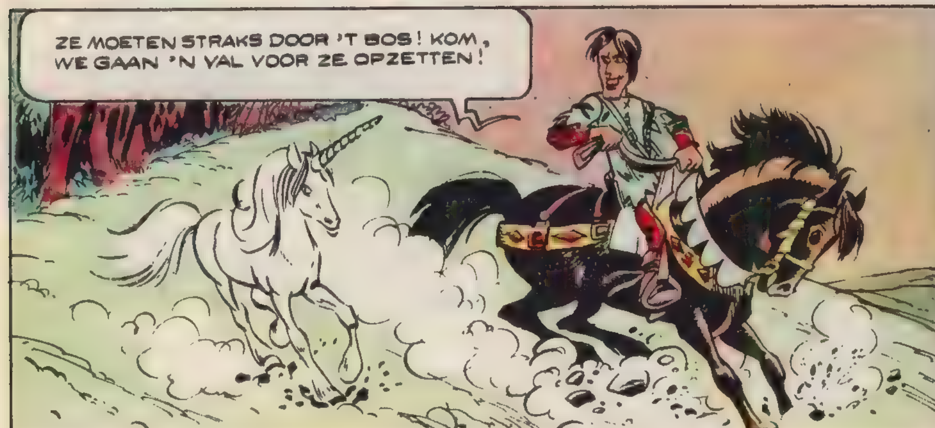






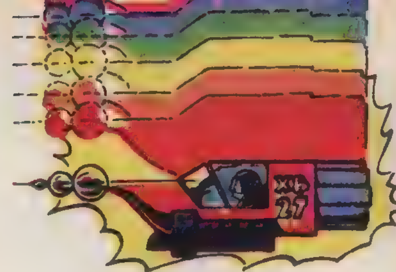








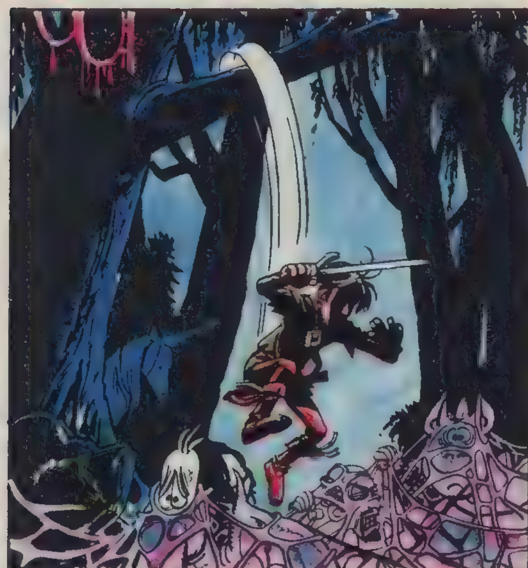
VIERDE DIMENSIE





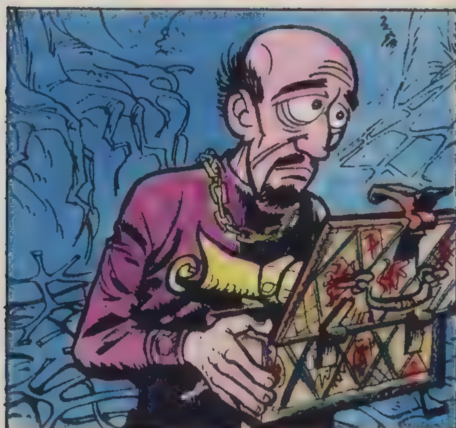














VOLGENDE WEEK : ALBERIK'S RING!

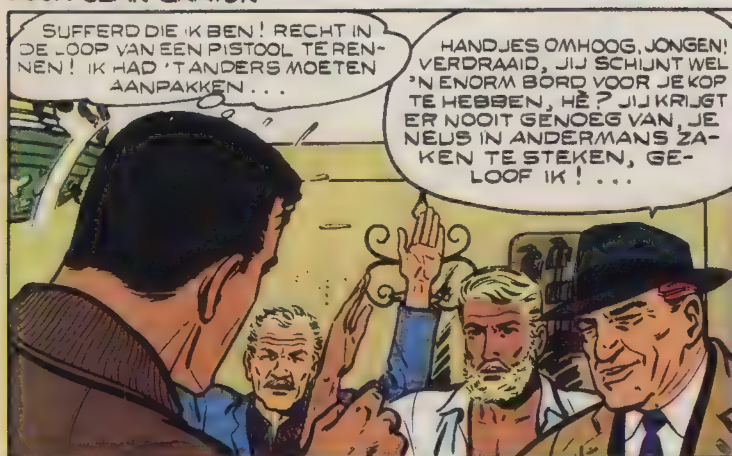
VULKANEN

(1) Krater. (2) Lavastroom. (3) Bivak van groepje vulkanologen die zich op 'n terras van de kraterhelling hebben geïnstalleerd. (4) Opborrelende gestolde gassen. (5) Asregen. (6) Vulkaanbommen (zie verderop). 7) Fumarole, vulkaanspleet waar rook uit opstijgt. (8) Kratermeer met kokend water. (9) Opeenhoping van zwavel. (10) Geiser: een oorspronkelijk Iers woord (geysir), dat „spuiter" betekent. Geisers zijn warmwaterbronnen, die een hoogte kunnen bereiken van 70 meter (zoals de „Ouwe Trouwe" in het Amerikaanse Yellowstone Park, die precies om de 65 minuten zijn fontein de lucht in spuit). (11) Zogenaamde „feeënpijpen", toornvormige formaties van gestolde lava. Vulkanologen dienen zowel sportief aangelegd als wetenschappelijk onderlegd te zijn: voor hun onderzoekingen van bijv. lava moeten ze soms halsbrekende toeren uithalen. (13) Lier voor 't optakelen van gesteentes. (14) Vulkanoloog in volle uitmonstering: asbest overall, stalen helm (15) en gasmasker (16). Indien de hitte dat noodzakelijk maakt, kleedt de geleerde zich in 'n soort koelpak (17), dat geen deel van z'n lichaam onbedekt laat. (18) Stalen staf voor 't aftasten van de lavabodem. (19) Laboratoir onderzoek van vulkaangassen. In een reageerbuisje (20) wordt een mengsel van rubber (21) en vulkanisch gas (22) verwarmd (23), waarna de uitslag van de proef (24) de inlichtingen verschaft omtrent de samenstelling van het vulkaangas. (25) Gestolde lava. De hand (26) geeft aan op welke schaal de lava hier getekend staat. (27) Vulkanische bommen. (28) Naborrelende zwavelmodder. (29) Natuurlijke basaltkolommen. De wetenschappelijke uitmonstering van de vulkaanonderzoeker omvat onder meer de volgende instrumenten: (30) de seismograaf, via 'n kabel (31) verbonden met 'n registratietoestel (32), waar de uitslag van de seismograaf op papierrollen (33) wordt vastgelegd. (34) Temperatuurmeter. (35) Oscillograaf (instrument voor het optekenen van snel wisselende elektrische stromen en impulsen). (36) Filmcamera.



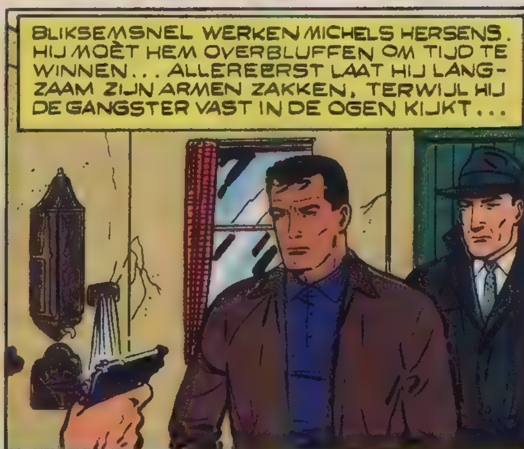
DE TERUGKEER VAN STEVE

DOOR JEAN GRATON



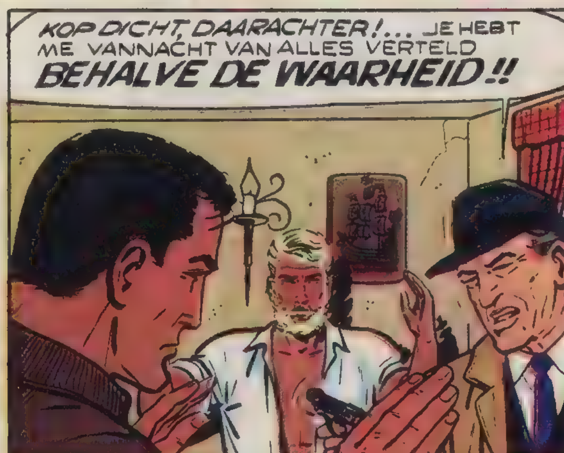


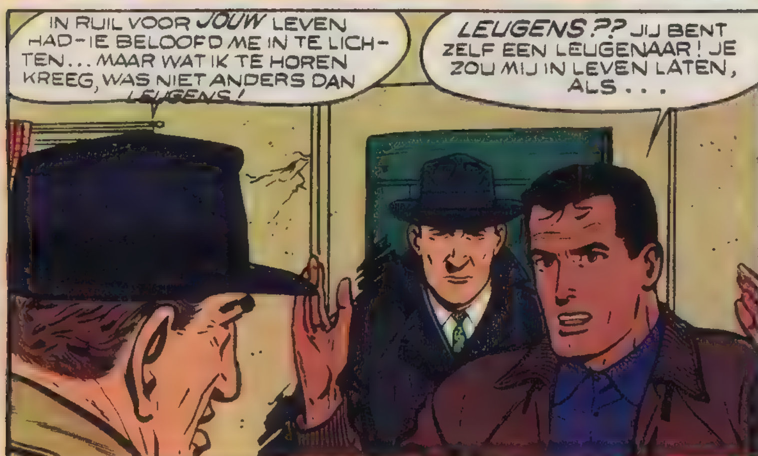












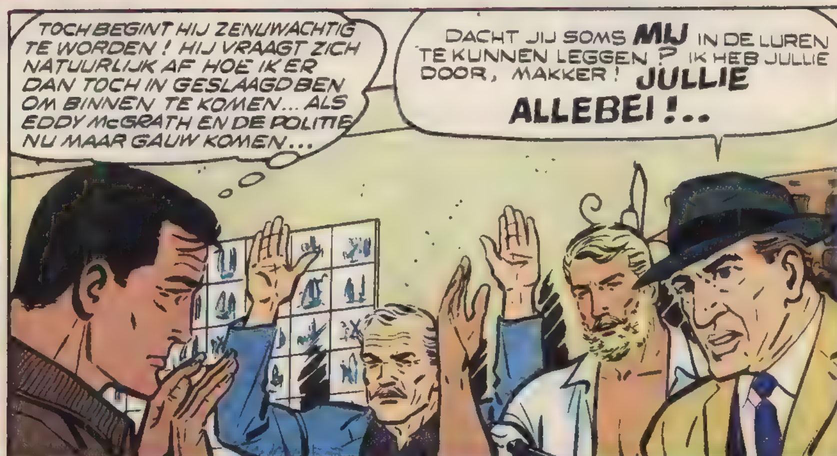


WARSON

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

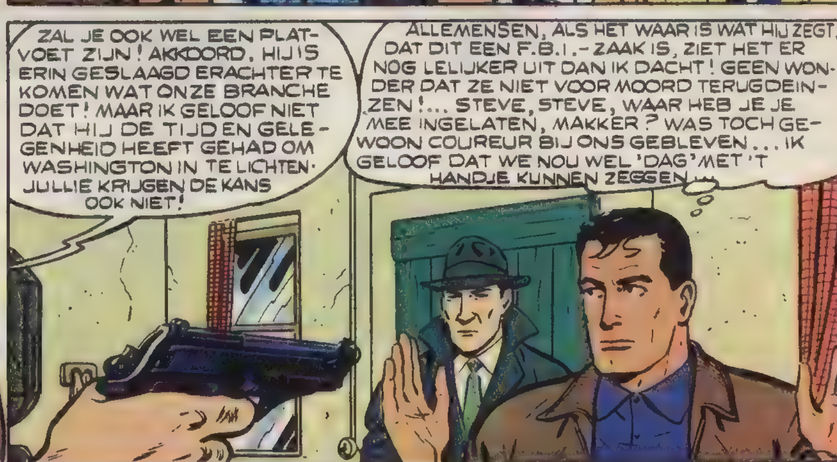




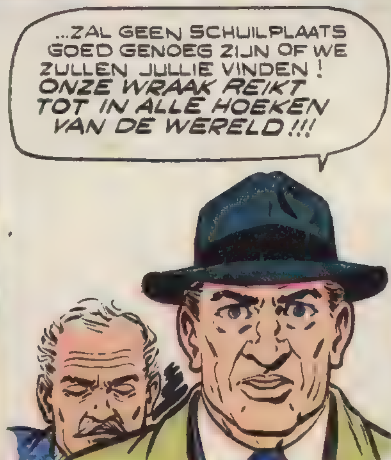








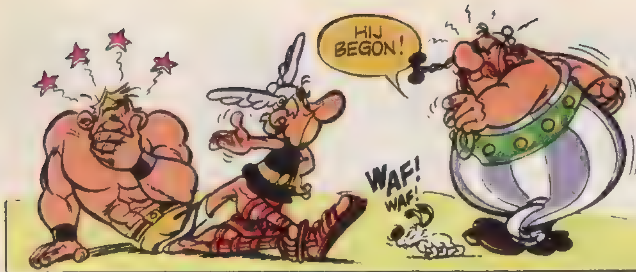






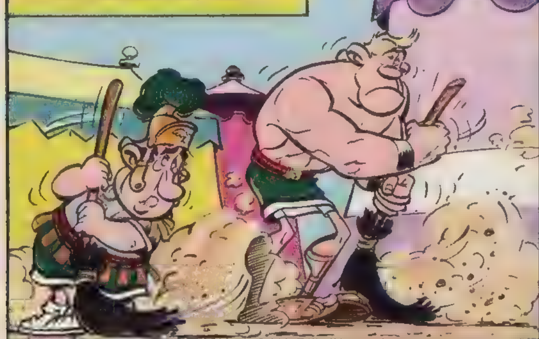


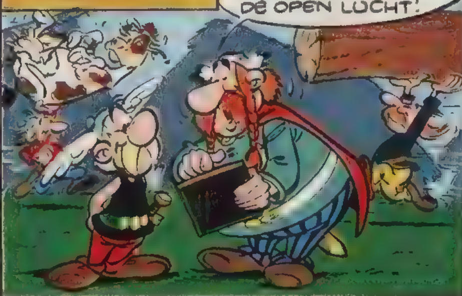
WORDT VERVOLGD



TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO

Asterix en de





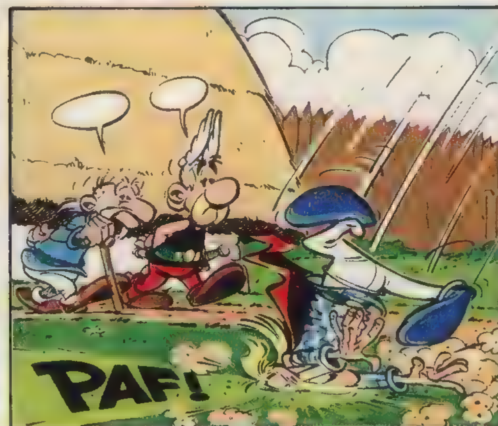






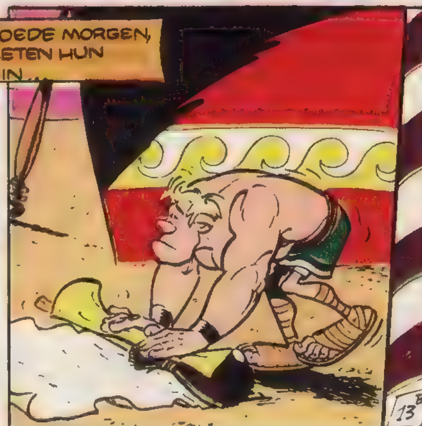






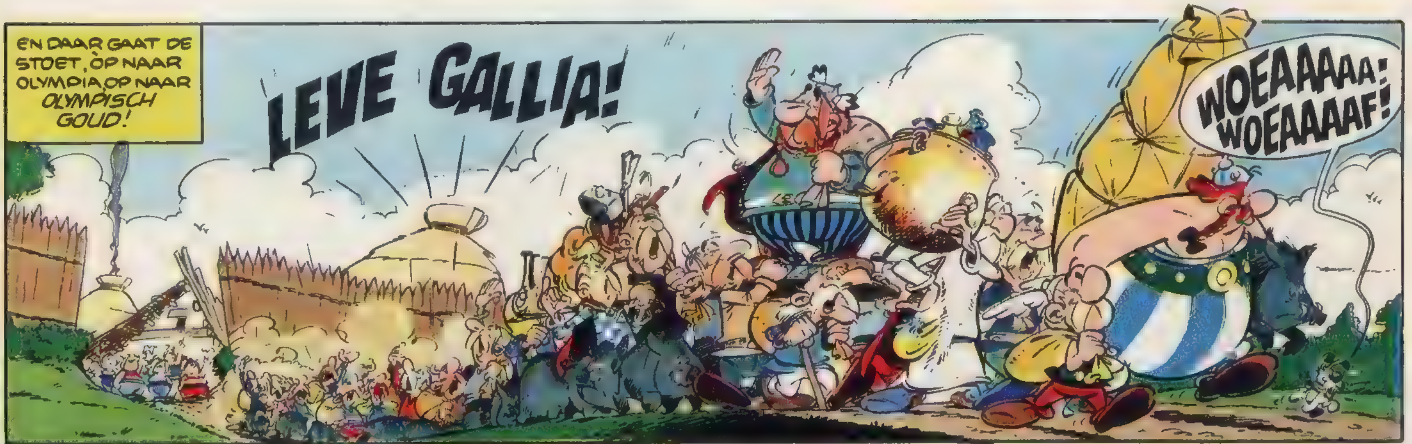






OLYMPISCHE SPELEN

Asterix en Obelix zijn uitverkoren hun dorp bij de Olympische Spelen te vertegenwoordigen. Abraracourcix besluit hen met alle mannen van het dorp te vergezellen tijdens de tocht naar Olympia . . .

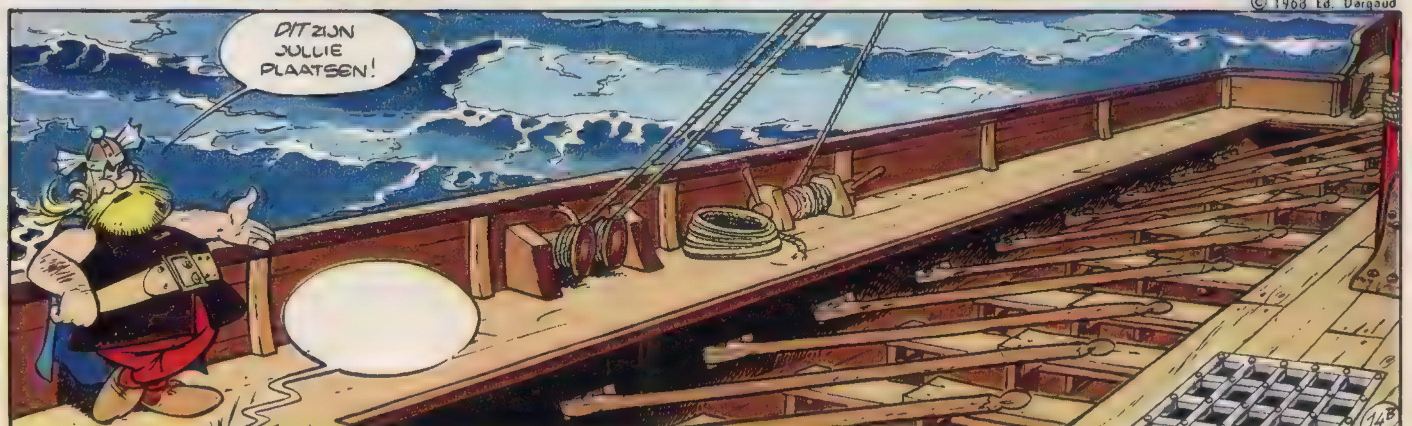












WORDT VERVOLGD

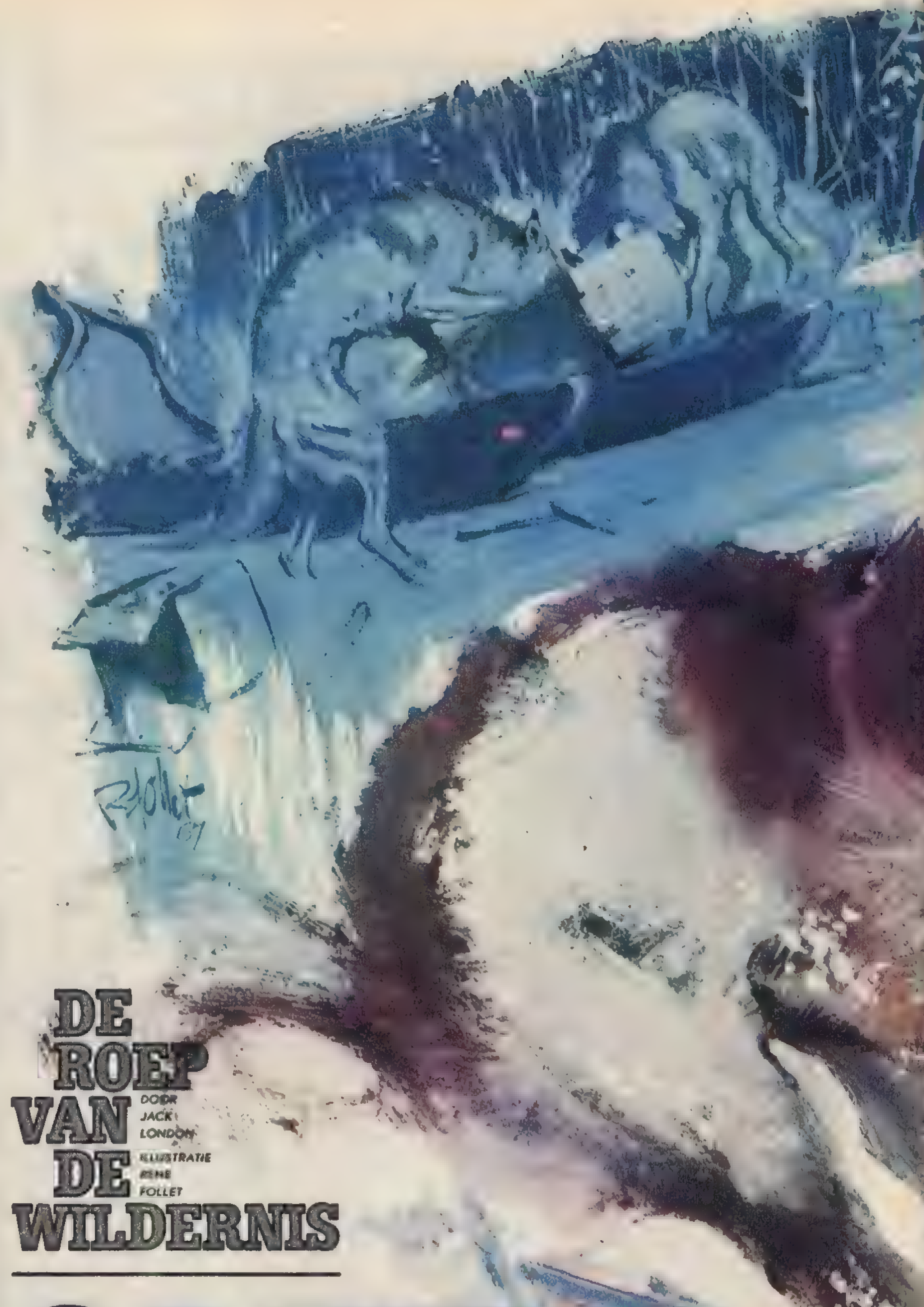
DE ROEP VAN DE WILDERNIS

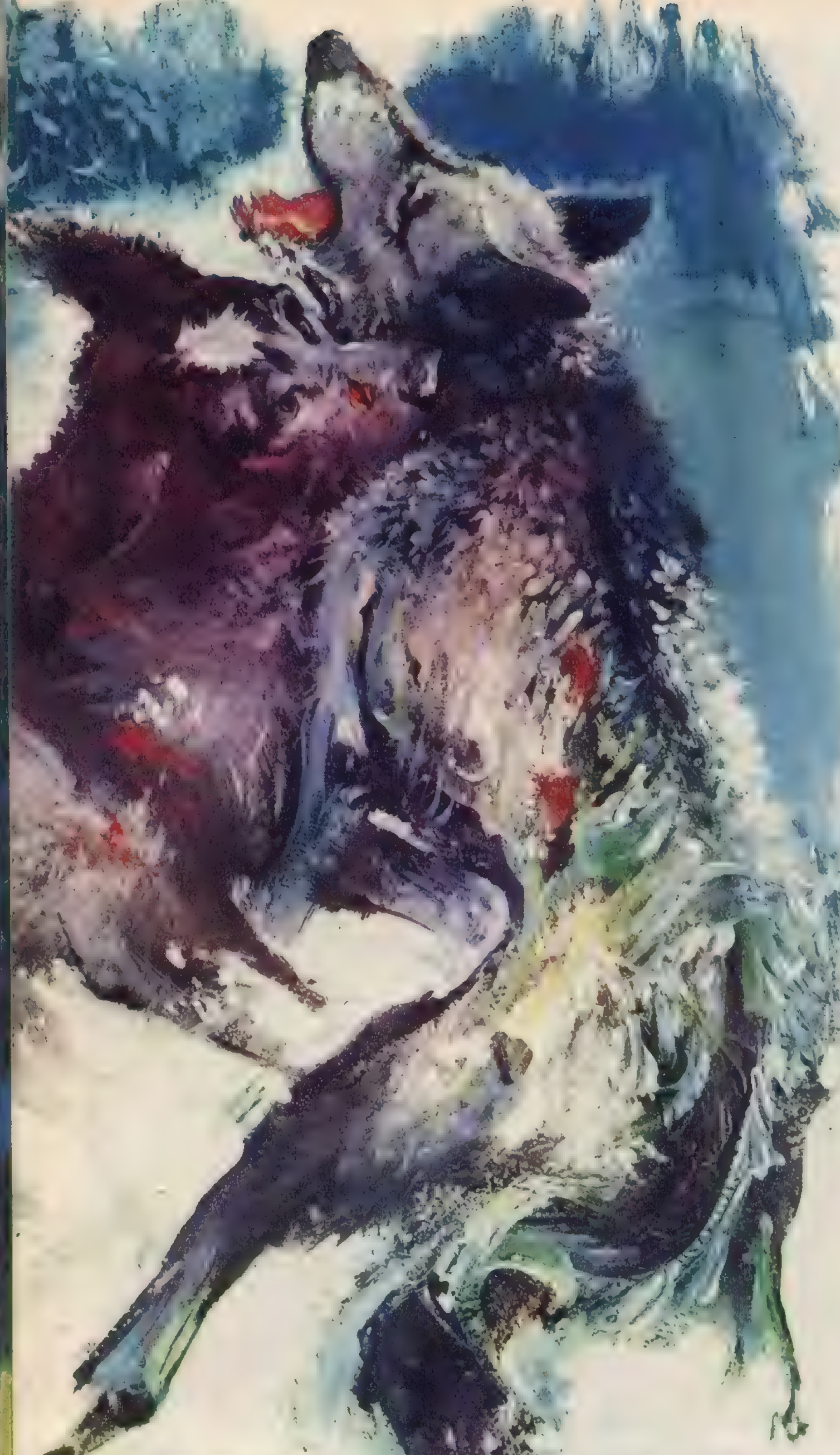
DOOR JACK LONDON

ILLUSTRATIE RENÉ FOLLET

SPITZ DE VIJAND

Nog steeds is Spitz de erkende leider van het span, maar hij weet dat het moment niet ver is waarop Buck hem zijn leiderschap betwisten zal. Als de grote hond uit het Zuiden bij een van Spitz' gluiperige streken dan ook zijn zelfbeheersing verliest raken beide dieren in een genadeloos gevecht gewikkeld, dat slechts met de dood van de zwakste kan eindigen. Toch wordt de beslissende strijd om de heerschappij uitgesteld . . .





Een vloek van Perrault, de dreunende slag van een knuppel op een benig lichaam en een schril gehuil van pijn gingen het losbreken van een hels spektakel vooraf. Opeens bleek het kamp te wemelen van sluipende schimmen — uitgehongerde poolhonden, wel tachtig of honderd, die vanuit een of ander Indianendorp het kamp bespeurd hadden. De geur van het eten had hen volslagen gek gemaakt. Perrault zag er één met zijn kop in de voorraadkist duiken. Zijn knuppel dreunde zwaar neer en de kist rolde om. Meteen vochten wel twintig uitgehongerde woestelingen om het brood en het spek. Ze jankten en kermden onder de hagel van Perraults knuppelslagen, maar bleven niettemin als razenden vechten tot de laatste kruimel verslonden was.

Intussen waren de verbaasde sledehonden uit hun sneeuwholen te voorschijn gekropen, waarbij ze meteen door de indringers aangevallen werden. Nog nooit had Buck zulke honden gezien. Ze waren niets dan skeletten, omhangen door teveel huid, met gloeiende ogen en kwijlende kaken. Maar de razende honger maakte hen verschrikkelijk en onweerstaanbaar. Ze waren niet te verslaan. Bij de eerste aanval werden de sledehonden tot aan de rotswand teruggedrongen. Buck werd meteen aangevallen door drie honden tegelijk. Het kabaal was verschrikkelijk. Billee jankte als gewoonlijk; Dave en Sol-leks, bloedend uit vele wonden, vochten moedig zij aan zij; Joe beet om zich heen als een duivel. Eens, toen hij een voorpoot vastkreeg, beet hij tot op het bot door. Pike, de huichelaar, sprong op het kreupele dier toe en brak het de nek met een snelle knauw en een ruk. Buck greep een schuimbekkende tegenstander bij de keel en voelde op hetzelfde moment tanden in zijn eigen keel zinken. Het was Spitz, die hem verraderlijk van opzij aanviel.

Perrault en François, die hun deel van het kamp schoongeveegd hadden, kwamen hun sledehonden te hulp. De woeste horde van uitgehongerde rovers week voor hen terug, en Buck rukte zich los. Maar het was maar één moment; de twee mannen zagen zich gedwongen terug te hollen om hun voorraden te redden, waarop de poolhonden opnieuw het span aanvielen. Billee, van angst moedig geworden, brak zich door de tierende kring van aanvallers heen en vluchtte weg over het ijs. Pike en Dub volgden hem, met de rest van het span op de hielen. . . .

Later vonden de negen sledehonden elkaar terug en zochten beschutting in het bos. Hoewel niet langer achtervolgd, waren ze er erbarmelijk aan toe. Er was er niet één die niet minstens op vier of vijf plaatsen gewond was, en sommige wonden waren ernstig. Bij het aanbreken van de dag hinkten ze omzichtig naar het kamp terug, waar de indringers verdwenen bleken en ze de twee mannen in een slecht humeur aantroffen. De helft van de voedselvoorraad was verloren gegaan. De poolhonden hadden de sleeriemen en de canvas dekkleden doorgeknaagd, en niets dat maar enigszins eetbaar leek, was aan hun vraatzucht ontsnapt. Ze hadden Perraults schoenen van rendierhuid verslonden, stukken van de leidsels en zelfs het uiteinde van François' rijzweep. Hij hield op zich daar over te beklagen toen hij de gewonde honden zag aankomen.

„Ach, mijn vrienden," zei hij zacht, „misschien die beten groot kwaad. Misschien die maken jullie dol. Allemachtig, misschien straks allemaal dolle honden! Wat jij denken, Perrault?"

De koerier schudde weifelend het hoofd. Met vierhonderd mijlen tussen hen en Dawson moest hij er niet aan denken dat er dolheid onder de honden zou uitbreken. Na twee uren van inspanning en vloeken was het gareel weer in orde, en het span, met stijve, pijnlijke wonden, was moeizaam op weg, voortworstelend over het zwaarste deel van het traject.

De Thirty Mile River lag wijdopen. Het woeste water weerstond de vorst, en alleen op de kalmste plekken had zich ijs gevormd. Zes dagen van uitputtend trekken waren nodig om die verschrikkelijke dertig mijlen af te leggen, en iedere stap ervan was levensgevaarlijk voor mensen en dieren. Een dozijn keer zakte Perrault, die de weg verkende, door het ijs, waarbij hij zich wist te redden door de lange stok, die hij droeg, zo te houden dat hij telkens dwars over het gat viel dat zijn lichaam had gemaakt. Maar het was bijtend koud; de thermometer wees 50° onder nul aan, en elke keer dat hij erdoor zakte, was hij gedwongen een vuur aan te leggen en zijn kleren te drogen.

Door niets liet hij zich tegenhouden. Het was juist omdat hij zich door niets liet afschrikken dat hij was aangesteld tot koerier voor de regering. Hij liep allerlei gevaren, stelde onvervaard zijn kleine, verschrompelde gezicht bloot aan de bijtende vorst, en zwoegde voort van de grijze ochtendschemer tot de zonsondergang. Hij volgde de sombere oevers over het randijs, dat boog en kraakte onder zijn voeten en waarop ze geen halt durfden te houden. Eens zakte de slee erdoor. Dave en Buck meetrekkend, en ze waren halfbevroren en bijna verdronken toen ze eruit gehesen werden. Een vuur was nodig om hen te redden. Ze waren met ijs bedekt, en de twee mannen dwongen hen om het vuur heen te hollen, zwetend en ontdooiend, zo dicht bij de vlammen dat ze erdoor geschroeid werden.

Een andere keer zakte Spitz door het ijs, het hele span achter zich aanslepend, tot Buck hen met al zijn kracht achteruit trok, zijn poten schrap zettend op het glibberige ijs, dat aan alle kanten trilde en knapte. Maar achter hen was Dave, die zich ook achteruit wierp, en achter de slee stond François, trekkend tot zijn pezen kraakten.

Toen moesten ze zoeken naar een plaats om af te dalen, wat tenslotte lukte. 's Nachts bevonden zij zich weer op de rivier, een kwartmijl gevorderd op een hele dag. Tegen de tijd dat ze Hootalinqua en betrouwbaarder ijs bereikten was Buck aan het einde van zijn krachten. De andere honden waren er al niet beter aan toe; maar Perrault, die de verloren tijd wou inlopen, joeg hen van de ochtend tot de avond voort. De eerste dag legden ze vijfendertig mijlen af, tot de Big Salmon; de volgende dag nog eens vijfendertig, tot aan de Little Salmon; de derde dag veertig mijlen, die hen een heel eind in de richting van Five Fingers brachten.

Op een morgen, bij het inspannen, werd Dolly, die altijd onopvallend haar werk deed, ineens dol. Ze vloog recht op Buck af. Hij had nog nooit een hond dol zien worden, en had geen reden welke razende hond ook te vrezen. Instinctief wist Buck dat hij hier met iets verschrikkelijks te doen had. Hij vluchtte regelrecht, met Dolly hijgend en schuimbekkend één sprong achter hem, zonder dat ze hem kon inhalen, zo groot was zijn schrik, zonder dat hij haar kon ontkomen, zo groot was haar razernij. Hij brak door het laaghout, vluchtte naar omlaag, stak een water gevuld met ijsschotsen over, keerde in een wijde boog terug tot hij weer bij het water kwam, en al die tijd kon hij, al keek hij niet om, horen hoe zij één sprong achter hem hijgde en gromde. François riep hem van heel ver en hij keerde om, nog steeds met een kleine voorsprong, snakkend naar adem, al zijn vertrouwen stellend in François, die hem zou redden. De sleedrijver hield een bijl opgeheven in zijn hand, en toen Buck langs hem heen schoot, dreunde de bijl met een krakende slag neer op Dolly's kop.

Uitgeput en buiten adem viel Buck bij de slee neer, volkomen weerloos, en Spitz zag zijn kans. Hij sprong toe en tweemaal zette hij zijn tanden in zijn hulpeloze vijand en scheurde het vlees tot het bot open. Toen knalde de zweep van François en Buck had het genoegen te mogen zien dat Spitz het ergste pak slaag kreeg dat ooit aan een sledehond werd toebedeeld.

Van toen af was er openlijk oorlog tussen Buck en Spitz. Spitz, de leider en erkende meester van het span, voelde zich in zijn heerschappij bedreigd door deze vreemde hond uit het Zuiden. En vreemd wàs Buck in zijn ogen, want van alle Zuidelijke honden die hij gekend had, was er geen een in staat gebleken, het harde sledehondenbestaan aan te kunnen. Ze waren alle te zwak, bezweken in het gareel aan de kou en ontbering. Buck was een uitzondering. Hij alleen doorstond alles, deed voor geen poolhond onder in kracht, woestheid en sluwheid. Hij bleek een superieure hond te zijn en wat hem zo gevaarlijk maakte, was het feit dat de man met de rode trui alle onberaden drift en overmoed uit hem had geslagen, zonder hem werkelijk te temmen. Hij was uit op heerschappij, maar met een berekening en geduld die je alleen zou verwachten van een dier in de wildernis opgegroeid.

Het was onvermijdelijk dat de strijd om het leiderschap vroeg of laat moest komen. Op een nacht viel er een dik pak sneeuw en 's morgens wou Pike, de huichelaar, niet te voorschijn komen. Hij zat veilig verborgen in zijn hol onder de sneeuwlaag, en liet François vergeefs roepen en zoeken. Spitz was buiten zichzelf van woede. Hij raasde door het kamp, snuffelend en gravend op iedere plaats waar hij Pike vermoedde. Bij zijn kwaadaardige gegrom sidderde Pike in zijn schuilplaats.

Toen hij tenslotte te voorschijn was gehaald en Spitz hem aanvloog om hem te straffen, kwam Buck, niet minder woedend, tussenbeide. Zo onverwachts deed hij dat en zo uitgekiend, dat Spitz omver werd gegooid. Pike, die zich bibberend afzijdig had gehouden, vatte nu ineens moed bij deze openlijke muiterij, en sprong op zijn gevallen leider af. Buck, voor wie eerlijk spel een lang vergeten regel was, viel ook op Spitz aan. Maar François — die heimelijk wel moest lachen om het voorval — bleef rechtvaardig en liet zijn zweep krachtig op Buck neerkomen. Dat verjoeg Buck niet, en het handvat van de zweep moest eraan te pas komen. Half verdoofd van de slag werd Buck teruggetrokken en de zweep kwam nog vaak op hem neer.

In de volgende dagen, terwijl Dawson geleidelijk dichterbij kwam, bleef Buck voortdurend tussenbeide komen als Spitz een hond terechtwees, maar hij deed het alleen als François niet in de buurt was. Met zijn heimelijke rebellie ontstond een algemene ongehoorzaamheid, die snel erger werd. Dave en Sol-leks bleven onaangetast, maar de rest van het span verviel van kwaad tot erger. Het werk werd niet langer goed gedaan; er was voortdurend ruzie en gedonderjaag, en Buck was daar de oorzaak van. Hij hield François in spanning, want de sleedrijver verwachtte voortdurend het gevecht op leven en dood tussen de twee rivalen, dat vroeg of laat moest plaatshebben, daar was hij zeker van. Meer dan eens schrok hij 's nachts wakker van het vechten van andere honden, vrezend dat het Spitz en Buck zouden zijn.

Maar de gelegenheid deed zich niet voor, en op een mistroostige middag werd Dawson bereikt, terwijl het grote gevecht nog moest komen. Hier waren vele mannen en ontelbare honden, en Buck vond hen allen druk in de weer. Het leek een gewone zaak dat honden moesten werken. De hele dag trokken zij in lange spannen de sleden door de hoofdstraat op en neer, en zelfs 's nachts kon je hun rinkelende bellen langs horen komen. Ze sleepten balken voor de blokhutten en brandhout aan, vervoerden voorraden naar de mijnen, en deden alle werkzaamheden die door paarden gedaan werden in het Santa Clara Dal. Hier en daar ontmoette Buck honden uit het Zuiden, maar het merendeel hoorde tot het wolfachtige poolhonden-ras. Iedere nacht, regelmatig om negen, twaalf en drie uur, begonnen zij hun nachtelijk gehuil, een spookachtig, luguber gejammer, waaraan Buck maar al te graag meedeed.

Met de koude vlammen van het Noorderlicht boven zich en de aarde gevoelloos en bevroren onder een doodskleed van sneeuw, gaf het oerdier in Buck zich over aan een klaagzang, oud als de aarde zelf, herinnerend aan een grijs verleden toen zijn voorouders huilden uit angst voor koude en duisternis, zonder het bestaan van vuur en mens te kennen.

VOLGENDE WEEK: DE LEIDER



AGENT 327

Agent 327 is op weg naar Hawaii om de geheimzinnige gebeurtenissen aan boord van de h.m.s. Rijnstatendam te onderzoeken. In Tokio ondertussen...

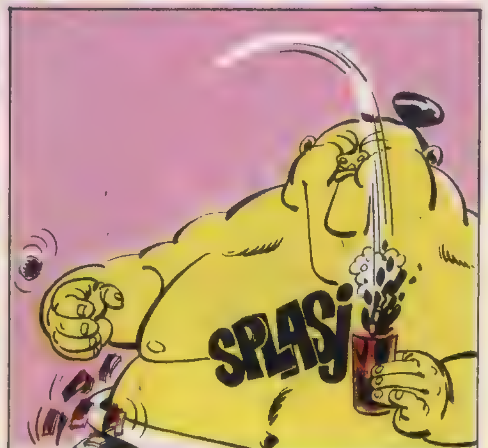


















DE VOLGENDE DAG GAAT DE REIS VERDER NAAR MANILLA... DAAR STAPPEN ZE OVER OP EEN LOCKHEED ELEKTRA VAN DE INTERPACIFIC AIRLINES, NAAR HONOLOELOE

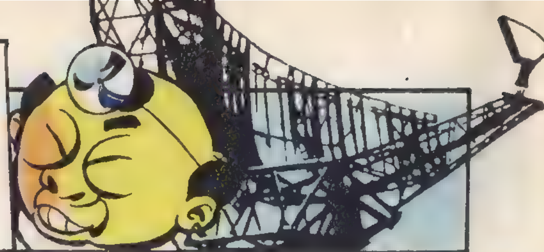






NAAM: IJZERBROOT,Hendrik
CODENUMMER: 327
DOSSIERVERWIJZING: zie onder M,(dossier Dr.Maybe)
OPDRACHT: nr.1 <u>DE STEMKWADRATER</u>
RAPPORT DOOR: Martin Lodewijk
OPMERKINGEN: vrijgegeven voor publicatie in PEP;
zie Alg.K.S.010-251610 ref.Deuxième Bureau,CIA,

DUPLICAAT

















BLIKSEMSNEL DRUKT IJZERBROOT OP DE KNOP DIE DE ZWARE DEUR HYDRAULISCH WEER SLUIT...







MET EEN BLOEDSTOLLENDE KREET LAAT DE SUMO-WORSTELAAR ZICH OP Z'N KLEINERE, MAAR VLUGGERE, TEGENSTANDER VALLEN...





WORDT VERVOLGD

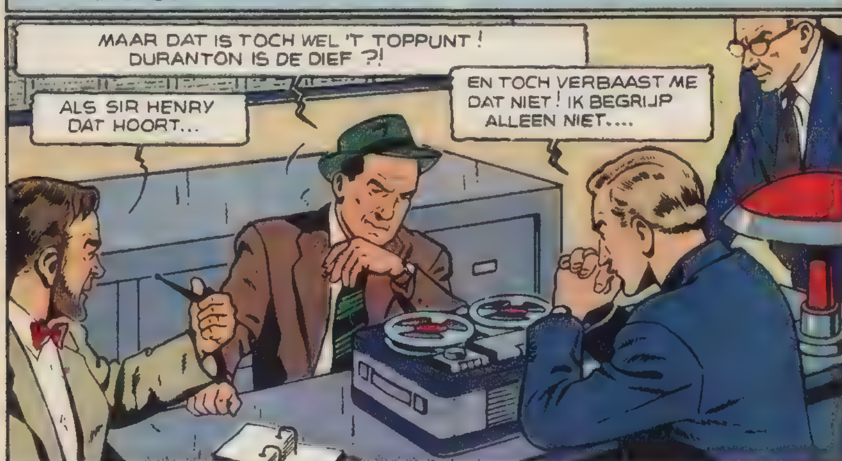


DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Olrik heeft het kostbare, meer dan 178 jaar vermiste halssnoer van Marie Antoinette

















HALSSNOER



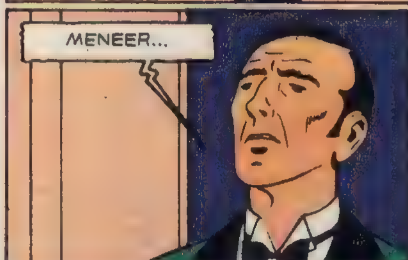
EEN AVONTUUR VAN

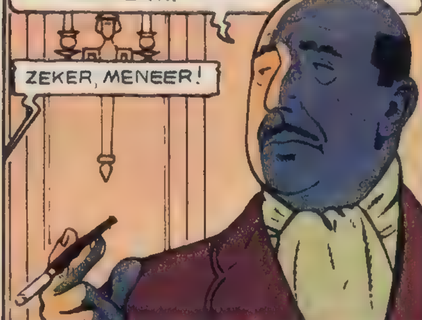
BLAKE EN MORTIMER

uit de kluis van juwelier Duranton gestolen. Maar een bandopname bewijst dat Duranton hem zelf die opdracht gaf! ....





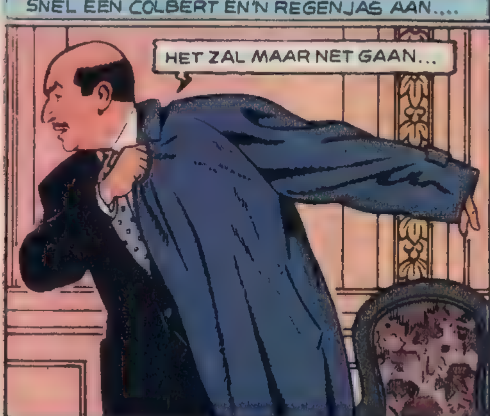


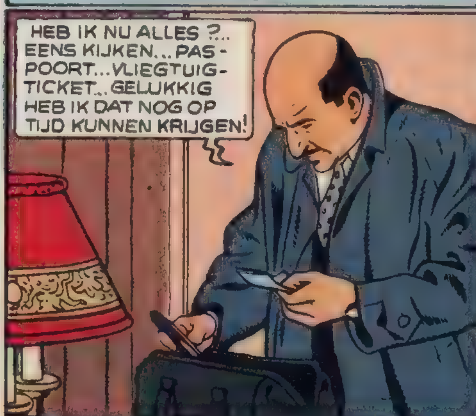




















VOLGENDE WEEK: DE SCHUILPLAATS VAN HET HALSSNOER...

JE WILT 'M NOOIT MEER MISSEN

Vraag een *Pelikano* en win een leuke prijs



a **b**

Ga je straks naar een hogere klas of naar een nieuwe school? Vraag dan een èchte vulpen - een echte Pelikano. Dat is een schoolvulpen die speciaal voor kinderen is gemaakt. Hij g-l-ij-d-t over het papier. Handig vullen met inktpatronen. Lekken of vlekken is er niet bij. Nooit. Je wilt 'm nooit meer missen.

Doe mee!

Bekijk de twee plaatjes goed. Hoeveel verschillen zijn er tussen plaatje A en B? Kijk goed, tel goed en vul dan de bon in. Doe de bon in een envelop en doe daar ook het kleine rode Pelikaantje bij dat op het doosje van je nieuwe Pelikano staat. Stuur bon plus Pelikaantje vóór 1 oktober naar: H. van Gemert & Co. N.V., Amstelstraat 7, Amsterdam. Dan krijg je gauw een leuke verrassing thuisgestuurd.

BON ik heet: ....

ik woon: ....

adres: ....

plaats: ....

er zijn .... verschillen tussen plaatje A en B.

Envelop dichtplakken, postzegel van 20 ct. er op.

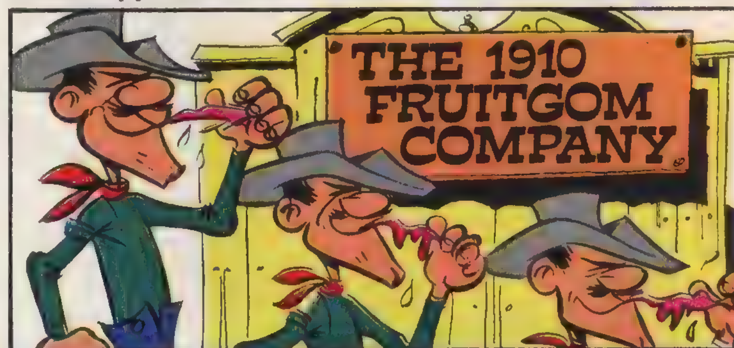
Pelikan

Import: H. van Gemert & Co. N.V., Amstelstraat 7, Amsterdam-C.





Koetswerkbouwer Pininfarina ontwierp deze ongeloofwaardig fraai en zorgvuldig afgewerkte renwagen op basis van de Ferrari F 5. Minder bruikbaar in races, maar niettemin: een merkwaardige mengeling van racefunctionaliteit en ontwerperskunde. De prijs kunnen wij je helaas niet vertellen, die weet alleen Pininfarina zelf.





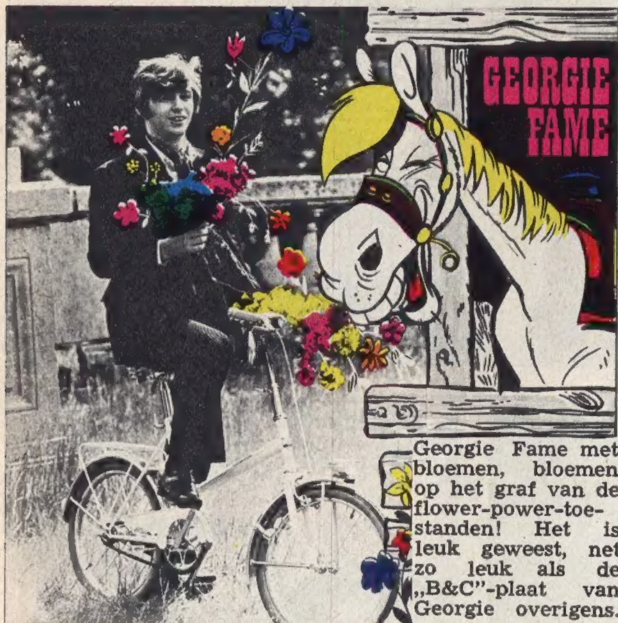
DE 4 TOPS

zo meldt 'n Engels popmagazine, zijn diep getroffen door 't enthousiasme van het Nederlandse publiek tijdens hun optreden bij het laatste Grand Gala du Disque! Wie weet, komen ze nog 's zo'n denderende show als bij die gelegenheid weggeven! Wat PEP betreft màg 't!





Willie van der Kuylen, de „Redder van PSV", heeft een neefje. En wat dan nog, zul je zeggen. Nou, eerlijk gezegd: niets. 't Leek ons alleen aardig om te horen hoe die neef over de capaciteiten van de vermaarde Willie denkt. Uiteindelijk spreekt Pierre van der Kuylen uit de praktijk: met zijn veertien jaren is hij al 'n flitsend snelle aanvaller, topscorer van zijn elftal, HVV Helmond (3B). Vijf goals per wedstrijd zijn geen uitzondering voor hem. „Maar dan moet u wel bedenken dat we sommige wedstrijden met 10-0 of zo winnen. Of met die cijfers verliezen, dat komt ook voor. In de eredivisie maken ze niet zoveel goals. Trouwens, we zijn dit jaar dik kampioen geworden en ik geloof wel dat ik daar goed aan heb meegeholpen: precies geteld heb ik ze niet, maar zo'n 50 goals heb ik vast wel gemaakt, zoveel zet Willie er niet." Nee, da's waar. Die speelt dan ook niet in 'n ploeg die een uitslag van 10-0 normaal vindt. Overigens vindt Pierre het te dol dat PSV op 't degradatierandje heeft gebalanceerd: „Ze zijn veel te goed. Willie is de beste, daar hebben ze 't meest aan te danken, maar Schmidt-Hansen is ook prima en Schrijvers en Senders zijn ook goed. Bij de thuiswedstrijden ga ik meestal kijken, om te zien hoe hij speelt, ik ben natuurlijk 'n supporter van 'm. En soms snap ik niet hoe PSV kan verliezen. Ik heb wel gemakkelijk praten, maar als Willie 'n goede schietkans heeft, kan-ie er nog huizenhoog overheen knallen, terwijl ie toch de beste schutter van Nederland is. Maar ja, als je goed bent, net als Cruyff en Kindvall, dan word je ook zwaar op de huid gezeten; ik maak me razend als ik zie hoe gemeen ze Willie kunnen pakken. Zo vals spelen ze bij ons gelukkig niet." Pierre weet in ieder geval wat hem later in de eredivisie te wachten staat. Ook op financieel gebied: „Je kunt veel geld verdienen met voetbal. Ik weet niet wat Willie verdient, maar dat zal wel meer zijn dan op een kantoor." Lief en leed van de voetballerij: Pierre is ermee op de hoogte. Of hij een belangrijk voetballer zal worden? Over een paar jaar weet Pierre het.



Georgie Fame met bloemen, bloemen op het graf van de flower-power-toestanden! Het is leuk geweest, net zo leuk als de „B&C"-plaat van Georgie overigens.



Kano- en roeibootbezitters opgelet: voor ƒ 495 kun je 'n wat leuk buitenboordmotortje kopen! De naam van dat ding is Rocket M-20, verkrijgbaar in de betere sportzaken. De Rocket is: zeewaterbestendig, voorzien van 'n levenslange smering, goed voor 6 à 10 km/u en spotgoedkoop in gebruik: een uur geruisloos varen kost je.... vijf cent! Accu-aandrijving. Voor zo'n boot geldt: Fantastisch!



James Bond is wegens bijzondere verdiensten tot majoor bevorderd! Dat zat er wel in, zou je denken van onze beroemde vechtersbaas. Maar het gaat hier om 'n Amerikaan, die, o hoe toevallig, dezelfde naam draagt als de held van Goldfinger enzovoort.

DE sensatie in Amerika is, schrik niet: THE 1910 FRUITGOM COMPANY. Hun eersteling, Simon says..., is een enorme hit geworden in de States en elders. Sologitarist Pat Karwan zegt over hun bizarre naam: „In 'n hoop rommel vond ik een kauwgompapiertje uit 1910.... en zo is 't gekomen!" Let goed op de prestaties van The 1910 Fruitgom Company!



Het komt zelden voor dat een voetballer uit de eerste of tweede divisie tot het Nederlands elftal doorstoot. Afgelopen seizoen lukte dat alleen Jan Klijnjan, die zelfs als nationale midvoor Johan Cruyff mocht vervangen. De DFC'er deed dat zó goed, dat talrijke eredivisieclubs prompt met contracten begonnen te lonken. Maar de 23-jarige Dordtenaar, klein, gedrongen en atletisch, had zich al heimelijk verbonden aan Sparta, dat hem volgend seizoen tot Ole Madsens opvolger wil aanstellen.



Laatst verzuchtte iemand: „Ik vind Boudewijn de Groot hartstikke goed, maar waarom draagt hij toch zulke lange haren en heeft hij altijd van die rare kleren aan?" Speciaal voor deze verzuchter dit plaatje van een gekortwiekte, besnorde, bebrilde, gewitboorde en bestropdasde Boudewijn de Groot, zoals hij een keer in een „Fanklup"-programma voor de jeugd ter buize is verschenen...



LUCKY LUKE

TEKENINGEN: MORRIS TEKST: GOSCINNY

DE























POSTKOETS

De reis met de postkoets verloopt niet zonder hindernissen; toch bereiken ze veilig de eerste grote halteplaats: Fort Bridger. Daar maakt Lucky een plan...

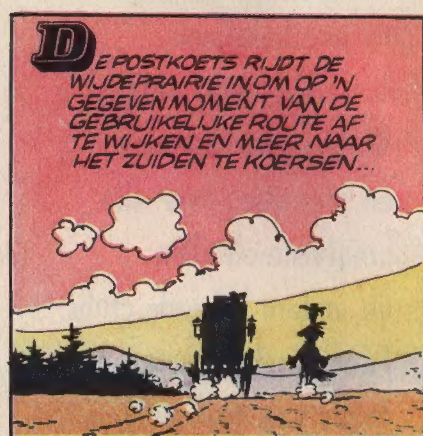


















WORDT VERVOLGD

WIL JE HEEL WAT MEER WETEN OVER TOPVOETBAL IN NEDERLAND....

VRAAG DAN NAAR

VOETBAL 1968

Zo'n voetbalalbum heb je nog nooit gezien!

- Wetenswaardigheden en nieuwtjes over alle eredivisie-elftallen en andere bekende clubs.
- Fantastische kleurenfoto's van spelmomenten, schutters en scheidsrechters.
- En meer, veel meer. Teveel om allemaal op te noemen.



VOETBAL '68

nederlandse competitie

voorbeschouwing wereld-kampioenschap





VRAAG HET VOETBALALBUM AAN DE PEP-BEZORGER

Voor jou kost het maar **f 1,95** Anderen moeten **f 2,40** betalen.